

Sygn. akt II CNP 122/08

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marian Kocon

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 18 lutego 2009 r.

skargi K.R.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w P.

z dnia 22 maja 2002 r., sygn. akt [...]

wydanego w sprawie z powództwa SM w C.

przeciwko K.R.

o zapłatę,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 22 maja 2002 r. Sąd Okręgowy w P. zasądził od pozwanej K.R. kwotę 24.135,33 zł z ustawowymi odsetkami na rzecz SM.

Pozwana osobiście wniosła skargę na podstawie art. 424¹ § 1 k.p.c., w której żądała stwierdzenia niezgodności z prawem tego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przy wniesieniu skargi o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem nie został zachowany przymus adwokacko - radcowski (art. 87¹ k.p.c.). Ten brak jest brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych, przez co skarga podlega odrzuceniu a *limine*.

Ponadto, należy przypomnieć, że skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (art. 424¹ k.p.c.) przysługuje od orzeczeń, które stały się prawomocne od 1 września 2004 r. (por. uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu najwyższego z dnia 26 października 2005 r., III BZP 1/05). W sprawie zaś skarżąca wniosła skargę od wyroku zapadłego przed tą datą (22 maja 2002 r.).

Z przytoczonych względów należało orzec, jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).